

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Згадуючи про січень, ми поринаємо в атмосферу свята, яке супроводжує нас протягом цього зимового місяця: тут і Новий рік, і Різдвяні свята, і Водохреща, і канікули. Це теж свято, звичайно, не таке, як у дитинстві, коли шкільних канікулів чекаєш з великим нетерпінням і очікуванням яскравого свята. Але, погодьтеся, це можливість відпочити, або підзаробити, або подорожувати. От тільки сесія, яка передує цьому святку, у більшості студентів не викликає захоплення. Тому й намагаються скласти її достроково, набравши необхідну кількість балів, щоб збільшити час відпочинку.

У лютому ж усі факультети поступово повертаються до навчання, до звичайних студентських буднів, які розбавлені хіба що святами: Днем Святого Валентина та Днем захисника Вітчизни, який плавно переходить в очікування Міжнародного жіночого дня 8 Березня.

На наш погляд, саме зараз час поговорити про підсумки сесії, якою вона була, чим завершилася, з якими здобтками ми вступили у другий семестр. Адже сесія уже завершилася навіть для тих, хто не зміг подолати її з першого разу. Та й не так багато пройшло часу, щоб забути про те хвилювання, той адреналін, який вирував у крові, коли треба було в останній момент встигнути дуже багато. Тому при нагоді можемо поговорити про її результати, які враження вона залишила у студентів та про будні студентського життя, трішки приправлені святами. Але говорять про це самі студенти. Тому я звертаюся до вас, шановні читачі. Мені сподобалося, що в цій газеті зазвучали голоси студентів, вона стала яскравішою, вам так не здається? Тому запрошую вас усіх до діалогу, якого так мало останнім часом.

23 ЛЮТОГО - ДЕНЬ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ!

23 лютого народ України святкує День захисника Вітчизни. Попри зміну часів і політичних систем, нині, як і десятиліття тому, цей день асоціюється насамперед із мужністю та стійкістю людського характеру, силою духу та відданістю Батьківщині. Україна вшановує мужність та відданість тих, хто відстояв її землю у воєнні роки, захистив від рабства і ганьби та в мирні роки охороняє її волю, честь і незалежність. У пам'яті сьогоденних і майбутніх нащадків назавжди збережуться подвиги багатьох поколінь воїнів-захисників, їх безмежна відданість і любов до рідної землі, мужність та героїзм. Нарешті, 23 лютого — свято чоловіків — чоловіків, які захищають спокій наших домівок, лицарів, здатних завжди підставити своє сильне плече чарівній половині людства.

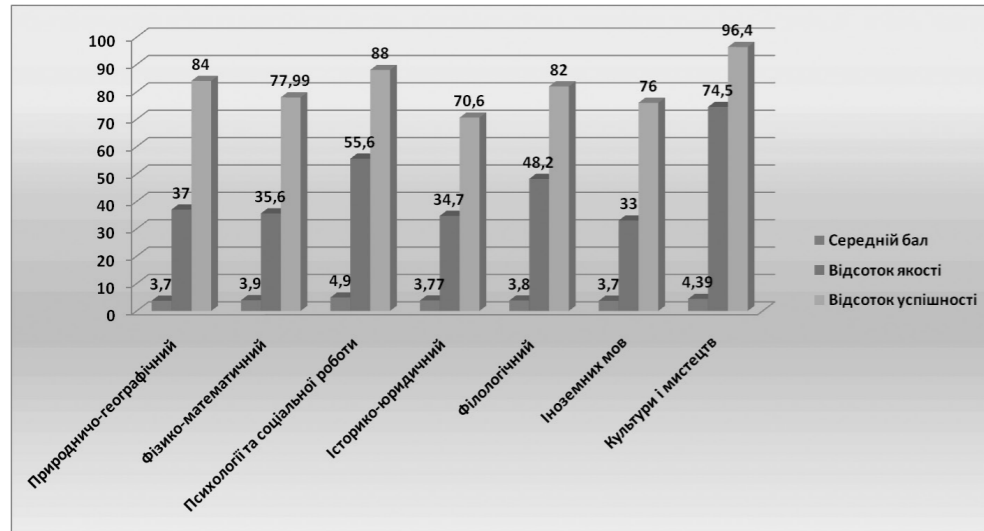
Користуючись нагодою, вітаємо вас, шановні чоловіки, з Днем захисника Вітчизни, бажаємо міцного здоров'я, щастя, творчої наснаги і успіхів. Бажаємо вам незламної волі, надійного родинного тилу, богатырського здоров'я, звернення всіх ваших мрій і побажань, високих досягнень у нелегкій праці на благо держави.

Ректорат, профком працівників, профком студентів, студрада університету

Мовою Цифр: результати зимової сесії 2010 – 2011 навчального року

Сесія... Як багато рідного і хвилюючого для кожного студента в цьому слові. Саме після першої сесії вчорашні абітурієнти стають справжніми студентами. Саме вона є тією ложкою дьогтю, який псує бочку меду під назвою «студентські роки». Її прихід завжди невчасний і неочікуваний, два рази на рік – це занадто часто. І чомусь завжди не вистає одного дня, однієї ночі, щоб довчити недовчене, добрати потрібні бали, виконати ті чи інші завдання, на які так і не вистачило часу протягом семестру. І як її пережити? І навіщо вона взагалі? Дехто, не зумівши подолати її, так і залишає мрію бути студентом. Але більшість ціною неймовірних зусиль усе ж долає рубікон. Як пройшла зимова сесія цього навчального року для студентів денного відділення нашого університету, свідчать статистичні дані, надані нам навчально-методичним відділом.

На природничо-географічному факультеті навчається

483 студенти, з них складало сесію 475: на «відмінно» складо 38, на «добре» – 25, на «відмінно» і «добре» – 133, змішані оцінки отримали 187 чоловік, «задовільно» – 37, «незадовільно» – 75. Отже, на факультеті відсоток успішності становить 84%, а якості – 37%. Середній бал зимової сесії для студентів природничо-географічного факультету 3,7.

На фізико-математичному факультеті 368 студентів, які у повному складі з'явилися на сесію. На «відмінно» сесію складо 30 студентів, на «добре» – 17, на «відмінно» і «добре» – 84, змішані оцінки – у 138 чоловік, «задовільно» отримали 18, «незадовільно» – 81. Успішність на фізмати становить 77,9%, відсоток якості – 35,6%. Середній бал зимової сесії для «фізматівців» складає 3,9.

411 студентів на факультеті психології та соціальної роботи повинні були скласти сесію, з них складало 408. Тільки на «відмінно» складо 70, на «добре» – 23, на «відмінно» і «добре» – 96. Змішані оцінки отримало 203 студенти факультету, лише «задовільно» – 30, «незадовільно» отримали 49 студентів. Відсоток успішності на факультеті складає 88%, якість навчання – 55,6%. Середній бал, з яким студенти факультету завершили сесію, становить 4,9.

Усі 449 студентів історико-юридичного факультету склали зимова сесію, з них лише на «відмінно» – 55,

на «добре» – 14, на «відмінно» і «добре» – 87. «Змішані» оцінки отримав 141 студент, лише «задовільно» – 20. «Незадовільно» у зимову сесію отримало 132 студенти історико-юридичного факультету. Остання цифра суттєво вплинула на показник успішності на факультеті, який становить 70,6%. Відсоток якості навчання складає 34,7%, середній бал – 3,77.

На філологічному факультеті навчається найбільше студентів в університеті – 557, з них складало сесію 549. Лише «відмінно» протягом сесії було в 43 студентів, «відмінно» і «добре» – 138 чоловік, лише «добре» – у 84 «філофахівців». «Змішані» оцінки отримали 149 чоловік, лише на «задовільно» спромоглися 35. «Незадовільно» отримали сто студентів. Отже, відсоток успішності на факультеті становить 82%, відсоток якості – 48,2%. Середній бал за зимову сесію на факультеті становить 3,8.

Усі 528 студентів одного з найскладніших за навчанням факультету іноземних мов склали зимова сесію. З них лише «відмінно» у заліковках 14 студентів, «відмінно» і «добре» – у 105, лише «добре» – у 54. «Змішані» оцінки у 183 студентів, лише «задовільно» – у 44. Протягом сесії отримали «незадовільно» 128 студентів. Таким чином, відсоток успішності становить 76%, відсоток якості 33%. Середній бал – 3,7.

На факультеті культури і мистецтв навчається 111, які у повному складі склали сесію. Лише на «відмінно» сесію складо 26 студентів, на «відмінно» і «добре» – 45, на «добре» – 11. «Змішані» оцінки протягом сесії отримали 23 студенти факультету культури і мистецтв, лише «задовільно» – 5. «Незадовільно» протягом сесії отримали 4 чоловіки. Таким чином, відсоток успішності становить 96,4%, відсоток якості навчання – 74,5, середній бал – 4,39.

Загалом, в університеті, із 2907 студентів складало сесію 2888, з них лише на «відмінно» – 276, на «відмінно» і «добре» – 688, на «добре» – 228. «Змішані» оцінки отримали 1024 студенти, лише «задовільно» – 189. Протягом зимової сесії «незадовільно» отримали 569 студентів. Таким чином, середній бал в університеті складає 4,2%, відсоток успішності – 80,3%, відсоток якості – 74,55.

За відстоками успішності першим став факультет культури і мистецтв (96,4%), другим – факультет психології та соціальної роботи (88%), третій результат – у природничо-географічного факультету (84%).

Найвищий показник якості на факультеті культури і мистецтв, на другому місці – факультет психології та соціальної роботи, третій результат у філологічного факультету. Найвищий середній бал на факультеті психології та соціальної роботи, далі, відповідно, – факультет культури і мистецтв та фізико-математичний факультет.

Наталія Ландар

Зимова сесія: безсонні ночі вже позаду

Кожен день для студента ніби нова пригода. Треба відвідати пари, встигнути до бібліотеки, перемовитися з друзями про плани на найближчі вихідні, приготувати вдома обід, зробити завдання на завтра... Тисяча справ і лише одна доба! Так, студентський час не розподіляється на дні і ночі – це просто період, коли можна вчитися і відпочивати, самореалізуватися

Сесія наближається...

го результату. Багато студентів показали стовідсоткову успішність не тільки в індивідуальному плані, а й у групі в цілому. Як «державники», так і студенти, що навчаються на умовах оплати, змогли скласти екзамени на «відмінно» та «добре», чим значно поліпшили свої результати порівняно з минулою сесією, а першокурсники вдало захистили звання студента.

Багато хто зі студентів, що навчаються на державному замовленні, повернули собі можливість отримувати стипендію, навіть підвищену, яку було втрачено в минулому семестрі. Це справді гарні результати!

Слід згадати і про труднощі минулої сесії. Студенти надзвичайно перенапружуються в останні тижні перед екзаменами. Можливо, програма навчання потребує удосконалення. Адже якщо студенти не можуть правильно розподілити свій час під час навчання, це спричиняє перевтому і, як наслідок, – невдале виконання самостійних індивідуальних завдань та часті пропуски занять. На даний момент, ця проблема

в усіх сферах, жити на повну, як то кажуть.

То що тоді можна говорити про час, коли знервовані викладачі перевіряють гори рефератів та індивідуальних завдань, бібліотекарі не встигають видавати літературу, а в студентських гуртожитках гамір та біганина не вщухає ні на мить? Два тижні недоспаних ночей, не з'їдених сніданків, червоних від напруження очей та мозолів на пальцях від кулькових ручок та комп'ютерної клавіатури. Але ж хіба це проблема для студента, котрий просто зобов'язаний витримати всі життєві катаклізми? Випробування – так, напружена робота – без сумніву. То що ж принесла чергова зимня сесія студентському осередку?

Із впровадженням болонської системи головною рисою навчання стала шалена гонитва за балами. Більшість студентів прагнуть до зарахування екзаменів та заліків «автоматом», щоб мати досить часу для відпочинку чи підробітку. Зимова сесія 2010-2011 навчального року не була винятком. Усі або майже всі працювали півроку в силу свого бажання та умінь, щоб зі спокійною душею покласти залікову аж до наступної сесії.

Найприємнішим було те, що в переважній більшості груп зустрілися в новому навчальному році всі. Тобто знизилася кількість студентів, які були відраховані з університету через ті чи інші причини, насамперед через прогули та нескладені екзамени і заліки.

Не зважаючи на досить напружений графік минулого семестру, екзамени не були такими вже страшними, як уявлялося на початку вересня. Студенти старших курсів традиційно попереджали новачків про труднощі, але, на щастя, це були лише розмови. Звичайно, підготовка до екзаменів була досить напруженою та копіткою справою, проте вартою отримано-

І читальні зали поступово заповнюються

є однією з головних протягом усього навчання у вузі.

До того ж, важко успішно поєднувати виконання різноспрямованих завдань одночасно. Найкращим варіантом вирішення цієї проблеми є рівномірний розподіл цих завдань впродовж всього навчального семестру, щоб навантаження залишалось посильним і спонукало до постійної діяльності у своє задоволення, відповідно до власного графіку, що буде найбільш наближеним до програми навчання. До того ж, це значно полегшить роботу викладачів.

Ще одна, безумовно, яскрава пригода під назвою зимова сесія залишилася черговою позначкою в строкатій студентській біографії. У когось вона має гіркий присмак, когось надихнула на рух вперед, на боротьбу. Так чи інакше, будемо сподіватися, що майбутня літня сесія пройде не менш успішно і порадує нас хорошими результатами.

Антоніна Гречуха, студентка факультету психології та соціальної роботи

Студентська ШАРА, або забобони сучасних студентів

У червні 2001 року в нашій газеті з'явився матеріал «Студентські вірування», у якому досліджувалися різні прикмети та магичні ритуали, які студенти використовували для кращого складання заліків та екзаменів під час сесії: від покладання дрібних грошей у взуття до складних ритуалів закликання Шарі.

Але час не стоїть на місці, пройшло десять років і ми вирішили дослідити: чи змінилося щось у віруваннях та ритуалах сучасних студентів? Відповідь на це питання і намагався дати автор даного дослідження. То ж читайте, може, хтось дізнається щось нове, або впізнає ті ритуали, які він проводив неодноразово.

Таке магичне слово «шара»!!! Для студента, мабуть, немає нічого приємнішого, ніж отримати оцінку «на шару».

Викликання шари – один із невід'ємних атрибутів студентства. Найбільше розмаїття ритуалів зустрічаємо у столичних вузах. Зазвичай, викликають шару з вікна гуртожитку опівночі перед самим іспитом (студентському хору, який «виконує» оду «Шаро, прийди!» міг би позаздрити сам «Світлич»). Дехто для певності навіть вибігає на вулицю, щоб її зустріти. Обов'язкова умова при цьому – бути в самій близькі. Як же інакше шара зрозуміє, до кого прийти? Але щоб шара вас не минула, треба нічого на іспит не вчити. Бо якщо прочитав хоч один білет, шара образиться й не прийде, або це вже буде не шара.

Не менш цікавими й розповсюдженими є ритуали з заліковкою. Перш за все, після закликання шари їй треба показати куди приходити – розгорнути залікову книжку і тицьнути пальцем у відповідну графу предмета, куди повинна прийти шара. У деяких вузах безвідмовним є такий обряд: перед сном навести на заліковку купку сміття, а вранці поставити віник «догори ногами». Дехто, навпаки, твердить, що перед іспитом не можна прибирати в кімнаті, виносити сміття і мити посуд. Тому заліковку на ніч кладуть в морозильник, щоб шара примерзла. Заманюють шару й іншим способом – намазавши місце майбутньої оцінки горілкою чи спиртом. У крайньому разі, якщо шара, на відміну від студента, непитуша, її улещують хлібними крихтами.

Існують ритуали, які мають чи не тисячолітнє походження. Наприклад, для поклоніння шарі на останньому поверсі гуртожитку роблять вівтар, до якого охочі вдало і на шару скласти сесію приносять свої жертви: пляшку пива, дрібні гроші, жуйки, цукерки, тощо. Після завершення екзаменаційних випробувань на це добро влаштовують гулянку.

Також після вдалого іспиту в жертву приносяться шпори, які потрібно спалити, щоб шара прийшла і наступного разу.

Ще кілька років тому практика задобрювання шари була і в нашому вузі. Як згадував колишній студент істафу Олексій Чиж, крім традиційного викликання шари та недотримання правил гігієни під час сесії, також гарним знаком особливо перед держіспитом було:

- заговорювати білети;
- йдучи на іспит, покласти дрібну монету під п'яту;
- поцілувати гранітні сходи, що ведуть до корпусу;
- розбити об ці ж сходи годинника, щоб час зупинився;
- напередодні доброю традицією було – запросити викладачів на «Заморський Принц» на партію в більярд;
- просто перед важливим семінаром можна було символічно обмити руки в пиві, проливши кілька крапель на землю, для своєрідної жертви.

Цікаво, чи залишились вони зараз? Виявилось, що нині ритуали викликати і задобрювати шару майже не практикуються. Як сказав студент II курсу Олександр Шикута: «Запорукою успіху є лише один забобон – не мати жодних забобонів!»

Хоча стверджувати, що в студентів Ніжинського університету зовсім немає забобонів, також не доводиться. На удачу під час всієї сесії використовується одна ручка, на випробування одягаються улюблені «щасливі» речі. Традиційно перед іспитом залишається так звана практика кількох НЕ – не митись, не стригтись, не бритись, не обрізати нігті, не зачісуватись і не чистити зуби. Хоча з цього приводу також існують дискусії. Хтосьна що подумає викладач, побачивши перед собою на екзамені студента, який три дні не вмивався, не зачісувався і з червоними сонними очима: або він всю ніч провів за горою літератури, або – на тому ж «Заморському Принці». Тому знавці радять – краще мати респектабельний вигляд.

Як бачимо, в нашому університеті сучасні студентські обряди значно поступаються столичним. Такі поодинокі традиції є лише рудиментами, залишками минулого. Більшість же тих, хто навчається в НДУ не сприймає подібних вірувань. Невже в цьому ми відстали від «елітних вузів»? Зовсім ні – наші студенти йдуть у ногу з прогресом. Вони швидше довіряють сучасним технологіям, ніж тисячолітнім ритуалам. Ще в часи Гайдаївського Шурика спудей намагалися використати технічні засоби для складання сесії. Тому сучасна студентська шара виглядає приблизно так - «studshara.com».

Усе просто, лиш додай води і в читалці не сиди.

Володимир Бабка, студент історико-юридичного факультету

Пам'ятник шарі в Севастополі

ЯКЕ ВОНО, НАШЕ СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ?

Тема студентського життя та навчання, до якого ми сьогодні звернулися, була б неповною, якби ми не задали про студентські гуртожитки, справжньої кухні справжніх студентів. Адже якщо ти не жив у гуртожитку, то значна частина студентського яскравого життя пройшла повз тебе. Що воно таке студентський гуртожиток, які там панують настрої, і чи змінилася якість життя в гуртожитку (маємо на увазі не побутові умови, а саме якість життя в гуртожитку). Яким захоплюючим воно було в дев'яності роки минулого століття, можна почитати у Анатодія Дністрового. Головний герой його роману «Патетичний блуд» проживає у дев'ятиповерхівці, в якій так легко впізнається наш четвертий гуртожиток університету. А якщо зважити на те, що Анатодій Дністровий наш випускник і в цьому романі багато автобіографічних мотивів, то це майже документальний знімок епохи студентства дев'яностих. У більш прагматичні двотисячні студентів більше цікавили побутові умови. То воду їм, бачте, гарячу треба, то світло вимикається. Звичайно, про такий зріз настроїв та звичаїв студентського гуртового проживання як в романі, мова не йде, але певні загальні висновки зробити можна, погортавши хоча б підшивку нашої газети.

А от якою є якість сьогоденного життя в гуртожитку, ми спробували дослідити. Автор статті взяла за основу той-таки славнозвісний четвертий гуртожиток. І своїми враженнями поділилася з нами.

Якщо хтось помітить суттєві невідповідності, або буде мати свої зауваження, ласкаво просимо до дискусії. Викладіть ваше розуміння даної теми.

У студентському гуртожитку № 4 як завжди шумно. Здається, не вистачає повітря для здійснення всіх ідей і побажань, які рояться в головах їх мешканців. Кожен намагається знайти для себе те русло, в яке можна спрямувати всю кипучу енергію, яка є своєрідним вічним двигуном юності. І от я, сповнена авантюризму, прямую на пошуки цього одвічного студентського духу. А з чого все починається? Із висхідної точки. Отже я тримаю курс на вахту.

Побачене викликає нав'язливі почуття буденності. Як завжди студенти метушаться у своїх справах, висловлюючи вголос своє невдоволення тим, що знову немає гарячої води, а на п'ятому поверсі вже тиждень не лагодять електроплиту. Тільки вахтер спокійно споглядає за подіями, що відбуваються навколо. Я вже не сподівалася побачити щось особливе. І раптом серед цих стурбованих обличчій з'являється Він з величезним букетом червоних троянд. Вахтер ніби прокинулася. Я із захопленням спостерігаю цю картину і чекаю, що ж буде далі. Хлопечко стоїть на місці, не наважуючись підійти, в його очах читається страх, змішаний із непевненістю. «Невже все на цьому й закінчиться?» – думала собі.

А раніше все було інакше. Хлопці були більш відважними. Могли навіть дістатися до п'ятого поверху, щоб зустрітися зі своєю коханою. А тепер... – задумливо промовила вахтер.

Я все чекаю, що цей лицар все ж таки зробить героїчний вчинок, але швидко розчаровуюсь. Він усе продовжує стояти на місці і грати в мовчанку. Побачене наштовхує на думку про те, що навіть стосунки втратили відчайдушну романтику.

Куди ж поділася та славнозвісна енергія? У пошуках відповіді на це питання я прямую далі. Не буду уточнювати, що я бачу в рекреаціях і на міжсходових майданчиках, але,

зрозуміло, що енергія частково йде не туди. Чому ж так? Іноді стає страшно від того, що наше плінне студентське життя перетворюється на банальні одноманітні будні. День за днем ми, оповиті своїми невідкладними справами, забуваємо про те, що ми – це великий непізнаний світ. Я не можу зрозуміти куди подівся той студентський дух, яким жили раніше і який я сьогодні так намагалася спіймати.

Можливо, всі наші проблеми в тому, що у вихорі нестримних подій ми втрачаємо прагнення до здорового і активного дозвілля, яке приносить щастя, задоволення, яке

Гуртожитки університету

є осередком натхнення. Слід пам'ятати про те, що життя безумовно яскраве. І робимо його таким ми самі. І починаючи з себе.

Можливо, дехто сприйме мої зауваження досить критично, але все це – внутрішня реакція на побачене впродовж мого короткого «маршруту». Усі ми досить різні. У кожній кімнаті живуть яскраві особистості. Хтось легко пристосувався до умов гуртожитку, хтось гірше, дехто настільки занурений у навчання, що не помічає нікого і нічого навкруги й не прагне до якихось змін. Це життя кожного. Але побачене й відчує наштовхує на думку про те, що необхідно вносити в наше життя зміни, бо студентські роки, ніби вихор, пролетять і залишаться лише спогади. І дуже хотілося б, щоб вони були приємними.

Яна Желіба, студентка факультету психології та соціальної роботи

До 120-річчя з дня народження

В поколіннях я озвуся...

Так мелодійно звучать слова нашого славного земляка Павла Тичини! Усі його вірші пронизані музикою, ніжністю та любов'ю «Сонячні кларнети» видатного сонцепоклонника не залишили байдужим жодного читача.

В оповитому лісами та завітчаному луками із синьоокими озерами, у барвистому селі Піски на Чернігівщині в родині Марії та Григорія Тичин народився син Павло, якому на долі була написано стати справжнім українським митцем, жива душа та відкрите серце якого колись заповнили весь мистецький простір.

Павло Тичина одним із перших відгукнувся на похорон жертв трагедії під Крутами – «мучнів українських, славних, молодих...»

Але поряд із народним борцем у душі письменника жив романтичний герой, який міг пристрасно та вічно любити. Погодьтеся, що нечасто в одній людині гармонійно поєднані такі дві особистості. Мабуть, за це та за талант милолюбного земляка Павла Тичину.

16 лютого 2011 року на філологічному факультеті відбувся літературний вечір «В поколіннях я озвуся» з нагоди 120-річчя з дня народження Павла Тичини. Організаторами вечора стали бібліотека та соціально-гуманітарний відділ. Відкрила захід провідний фахівець соціально-гуманітарного відділу Щербань Наталія Савельевна. Кандидат філологічних наук, доцент Капленко Оксана Миколаївна розповіла про чернігівський період життя письменника та про ранню творчість поета. Саме тоді він виробив стиль, який отримав назву «кларнетизм».

Його слово зазвучало тоді особливо музикою.

Ближче до розуміння творчості видатного сонцепоклонника Укра-

*Блакить мою душу обвіяла,
Душа моя сонця помріяла,
Душа причастилася кротості трав –
Добрідень я світу сказав.*

Доцент кафедри української літератури Капленко О.М. знайомить присутніх з чернігівським періодом життя письменника

Але найбільше враження на учасників літературного вечора справив документальний фільм «Я кличу тебе». У київській квартирі-музеї Павла Тичини після його смерті дослідники знайшли останні неопубліковані вірші поета. У них – таємниця юнацького кохання молодого письменника. Душевний та романтичний фільм розповів про перше ліричне захоплення і першу втрату коханої, він змусив глядачів співпереживати з поетом.

Протягом літературного вечора ми всі відкрили ще одну сторінку непересічної особистості Павла Тичини, ніхто не залишився байдужим. Особисто в мене цей вечір викликав стільки емоцій, що враження від нього виокремлюється у поетичні рядки:

Я живу у твоїх долонях,
Я співаю твоїм голосом.
Вже любов – невичерпне озеро.
Я своїми устами торкаюся
До твоїх неслуханих слів.
Час від часу в душі з'являється
Терпкий спогад невипитих снів.
Я в тобі проростаю сонечком,
Теплим сяйвом моїх почуттів.
Я кричу, я молю тебе, доленько,
Не тікай, дай побути ще з ним.

*Вікторія Кривенко, студентка
III курсу філологічного факультету*

їни наблизили виступи студенток III курсу філологічного факультету Алли Аркуши, Ангеліни Ковальової та Наталії Проценко. Вони талановито декламували вірші поета, чудово передавали настрої та почуття поезій.

Провідний бібліотекар Ольга Дмитрівна Кільдіватова ознайомила присутніх з літературою, яка висвітлює життя та творчість Павла Тичини та знаходиться у фондах бібліотеки НДУ.

Увагу присутніх також привернула виставка «Я з тих країн, що звуться Придесенням...», присвячена багатогранній творчості митця.

Звучать вірші Павла Тичини

КОЛОНКА ТРАНСЛЯТОРА

На жаль, цього разу ми друкуємо лише два варіанти (проте, обидва виконані студентами!) перекладу цього, так би мовити, побутово-філософського віршика англійського поета У.Девіса. Мабуть, ви погодитесь, що, в цілому, він мав рацію, зробіть висновки для себе і свого способу життя і почнете в своєму повсякденному житті намагатись знайти хоч декілька хвилин для того, щоб помилуватись навколишнім світом. Цей віршик в українських перекладах ще ніде не публікувався, то ж ці дві студентки фактично є першопрохідницями! Приєднайтесь до них і теж спробуйте перекласти його українською (хоч можна й російською), тим більше, що ми оголошуємо конкурс на кращий переклад цього вірша і, як і минулого разу, переможців чекають грошові призи. То ж не гайте часу і починайте працювати! Творчого натхнення вам!

Співкерівники студії «Транслятор»
Олександр Жомнір і Іван Харитонов

P.S.: Студенти філологічного факультету! Коли ж ми, нарешті, почуємо ваш голос?!

WILLIAM HENRY DAVIES LEASURE

What is this life if, full of care,
We have no time to stand and stare.

No time to stand beneath the boughs
And stare as long as sheep or cows.

No time to see, when woods we pass,
Where squirrels hide their nuts in grass.

No time to see, in broad daylight,

Streams full of stars, like skies at night.

No time to turn at Beauty's glance,
And watch her feet, how they can dance.

No time to wait till her mouth can
Enrich that smile her eyes began.

A poor life this is if, full of care,
We have no time to stand and stare.

У.Г.Девіс ВІЛЬНИЙ ЧАС

Що за життя, коли у нім, бентежнім,
Нема часу побачить світ належно?

Нема часу під деревом спинитись,
І мудрим звіром світ цей роздивитись;

Нема часу побачити лісів дива,
Де білка хитро ласощі хова;

У сонячний струмок заглянуть ідучи,
Де зорі мерехтять, ніби вночі.

Побачити, як дівчина свою красу
Влива в танок, на жаль, нема часу;

І дочекатись часу нам немає,
Як усмішка уста її осяє.

Яке ж пусте наше життя бентежне,
Якщо нема часу оглянуть все належно!

*Переклала студентка Наталія Кайрод,
(V-й курс, факультет іноземних мов), 2010*

У.Г.Девіс ДОЗВІЛЛЯ

Що за життя, якщо одні турботи –
Такі, що навіть забуваєш хто ти?

Немає часу нам, щоб зупинитись
І все навколо гарно роздивитись.

І часу нам підглядіти немає,
Як білочка горіх в дупло ховає.

І часу глянути не вистачає,
Як зорями струмок під сонцем сяє.

Як ніжна дівчина виходить танцювати, –
Танком немає часу милуватись.

Немає часу нею милуватись,
Й у відповідь усмішки дочекатись.

Убогий світ, як в нім лише турботи –
Такі, що навіть забуваєш, хто ти.

*Переклала Наталія Писаренко
(V-й курс, факультет іноземних мов), 2011*

«Містер Університет 2011»

«...в чешує, як жар горя, тридцять три богатыря. Все равны, как на подбор...», – чомусь відразу пригадалися слова безсмертного Олександра Сергійовича Пушкіна, коли на сцені вперше з'явилися учасники шоу-програми «Містер Університет – 2011». І нехай їх було не тридцять троє, а лише семеро, і нехай вони вийшли не в «чешує», а навіть навпаки, та все одно, гадаю, цей вечір запам'ятався глядачам надовго. Цьогорічний концерт пройшов під девізом «Такими ви їх ще не бачили». І дійсно, різноманітність образів, костюмів приємно здивувало і вразило увесь зал.

Конкурсно-розважальна програма складалася із п'яти конкурсів – трьох дефіле, конкурсу, де учасники демонстрували своє бачення відомих кіно- та мультсюжетів і конкурсу талантів. Уже перша поява хлопців на сцені викликала шалені аплодисменти. Це б пак, адже в цьому конкурсі учасники з'явилися на розсуд

просто насолодитися своїми улюбленими.

Четвертий конкурс повинен був відповісти на одне просте запитання: чи наші конкурсанти настільки ж талановиті, як і красиві? Учасники продемонстрували свої уміння танцювати, грати на музичних інструментах, жартувати, чаклувати, зваблювати дівчат, читати вірші, зізнаватися в коханні. Кожен із хлопців зміг проявити себе, як талановиту неординарну особистість.

Останній конкурс показав, чому шоу-програма називається саме «Містер Університет». Коли під саундтрек із фільму про Джеймса Бонда упевненою, твердою, рішучою ходою з'являються статні хлопці у фраках, то тут уже просто не можна їх назвати інакше, як Містерами. Зайве, напевно, говорити, що і це дефіле зірвало шквал аплодисментів, якими зал нагородив своїх героїв.

А далі на авансцену мало вийти поважне журі. Звичайно, їхне

Учасники конкурсно-розважальної програми «Містер Університет»⁶⁴

журі та публіки з оголеним торсом під музику нев'яучого Джо Кокера. Таке дефіле зарядило енергією глядачів на всі подальші конкурси, а тому не дивно, що підтримка хлопців була на високому рівні протягом усього шоу.

За умовами другого конкурсу кожен з учасників мав підібрати й озвучити невеликий уривок з кінофільму чи мультфільму. При цьому обов'язково мало прозвучати зізнання в коханні. Навіть не зважаючи на деякі дрібні технічні проблеми, номери конкурсантів сподобалися і запам'яталися своєю оригінальністю і різноманітністю. Тут було все - від драматичних зізнань у коханні до ніжних і ліричних, від серйозних до жартівливих. І як завжди, лакмусовим папірцем стала реакція публіки, яка кожне відео зустрічала бурхливими оплесками.

Чорна футболка, джинси, кросівки – таким був дрес-код наступного виходу хлопців. Журі мало змогу ще раз побачити їх усіх разом на сцені та визначитися з уподобаннями, а глядачі -

завдання було надскладним - як із цією строкатістю облич, талантів, образів обрати найкращого, того, хто зможе носити горде звання «Містер Університет - 2011».

А в цей час, поки судді ламали собі голову над цією проблемою, учасники шоу-програми мали проявити себе ще й блискучими ораторами - вони відповідали на питання глядачів.

Й ось нарешті у залі з'явилося журі, вердикту котрого з нетерпінням і хвилюванням чекали не тільки учасники, але і їх вболівальники. Отже, за суддівським рішенням титул «Містер Університету – 2011» здобув студент I курсу факультету культури і мистецтв Філімошин Михайло. Не менш почесне і престижне звання «Містера глядацьких симпатій» завоював студент V курсу філологічного факультету Набок Тарас. На цьому і завершився конкурс «Містер Університет – 2011».

Ігор Симоненко, магістрант філологічного факультету

ALMA MATER

Засновник — колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друкаркуш.

Тираж 900 примірників.

Свідоцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради — Станіслав Зінченко

Редактор: Наталка Ландар

Члени ради: Григорій Самойленко, Олександр Гадзінський, Анатолій Ролік, Петро Моцяка

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39.

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Наталка Ландар

Фото М. Михайленко

Віддрукована у Видавництві НДУ імені М. Гоголя

Замовлення №